

Sygn. akt II AKa 391/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2022r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Jerzy Leder

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński (spr.)

SA – Izabela Szumniak

Protokolant: – st. sekr. sąd. Katarzyna Rucińska

przy udziale Prokuratora Joanny Trzembrzalskiej – Weitz i oskarżyciela posiłkowego E. P.

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2022 r.

sprawy

1. G. C. (1) s. Z. i K. ur. (...) w P.,

2. W. P. s. M. i Ł. ur. (...) w P.,

3. K. P. s. W. i E. ur. (...) w D.,

oskarżonych z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 270§2 k.k. w zw. art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i inne

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora, pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 lipca 2020r. sygn. akt XVIII K 40/19

I. uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonych W. P. i K. P., i sprawę tych oskarżonych w zakresie zarzucanego im czynu przekazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania;

II. zmienia zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonego G. C. (1) w zakresie czynu przypisanego mu w pkt I w ten sposób, że przyjmuje, iż oskarżony przedmiotowego czynu dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami;

III. w pozostałym zakresie w odniesieniu do oskarżonego G. C. (1) zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od oskarżonego G. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w części na niego przypadającej w tym 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty za drugą instancję.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 391/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1 **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 lipca 2020 r.,
sygn. akt XVIII K 40/19

1.2 **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego G. C. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
	<p><u>Apelacja obrońcy oskarżonego G. C. (1):</u></p> <p>1. obraza przepisów postępowania art. 2 § 2, 4, 5, 7 k.pk. która mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia, która polegała na błędnej ocenie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków, wyjaśnień oskarżonego, dokumentów, że oskarżony dopuścił się zarzucanych czynów;</p> <p>2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia polegający na bezzasadnym przyjęciu, że</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

przyjęciu, że oskarżony dopuścił się zarzucanych czynów.

z ostrożności procesowej rażąca surowość kary.

Apelacja prokuratora:

a) w zakresie pkt I wyroku - błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że G. C. (1) nie działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz że zataił przed K. P. i W. P. fakt nieistnienia wierzytelności E. P. oraz okoliczności sporządzenia ugody, podczas gdy z materiału dowodowego, w szczególności z wyjaśnień G. C. (1) wynika, że nie byłby on w stanie sam sporządzić tekstu ugody, a nadto, wyjaśnił, że o istnieniu wierzytelności E. P. dowiedział się właśnie u w/w prawników;

b) w zakresie punktów III i IV wyroku - błąd w ustaleniach faktycznych, przyjęty za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżeni K. P. i W. P. nie dopuścili się zarzucanego im czynu, podczas gdy kompleksowa ocena dowodów zgromadzonych w sprawie prowadzi do wniosku przeciwnego,

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:

- w zakresie punktu I - błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że G. C. (1) nie działał wspólnie i w porozumieniu z K. P. i W. P. oraz, że zataił przed K. P. i W. P. fakt nieistnienia wierzytelności E. P. względem spółki (...). oraz okoliczności sporządzenia

	<p>ugody, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego w szczególności wyjaśnienia G. C. (1), jednoznacznie wskazują, że odnośnie wypełnienia weksla, spisania ugody, wiedzę taką mieli K. P. i W. P.</p> <p>- w zakresie punktów III i IV - błąd w ustaleniach faktycznych, przyjęty za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżeni K. P. oraz W. P. nie dopuścili się zarzucanego im czynu, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku przeciwnego, w szczególności wyjaśnienia G. C. (1), w których wskazuje, że do Kancelarii (...) udał się z pustymi kartkami z podpisami E. P. oraz, że to „prawnicy” doradzili mu zabezpieczenie wekslowe, co jednoznacznie wskazuje, że musieli mieć wiedzę, że ugody na tym etapie jeszcze nie było, a tym samym wspólnie ją stworzyli, co świadczy o tym, że K. P. oraz W. P. działali wspólnie i w porozumieniu z G. C. (1) na szkodę E. P..</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutów za zasadne lub niezasadne.</p>		
<p>Za trafne i zasadne uznać należy zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych zawarte w apelacjach wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego.</p> <p>Uznając omawiane zarzuty za trafne i zasadne jednocześnie zaznaczyć należy, że przedmiotowe apelacje nie są do końca sporządzone formalnie w sposób w pełni prawidłowy.</p> <p>Jest bowiem oczywiste dla Sądu odwoławczego, że błąd w ustaleniach</p>		

faktycznych odnośnie przebiegu określonego zdarzenia będącego przedmiotem procesu karnego zazwyczaj ma swoje źródło w naruszeniu określonych przepisów postępowania karnego ze sfery gromadzenia i oceny dowodów. Dokonane przez Sąd meriti ustalenia faktyczne są bowiem efektem etapu gromadzenia przez ten Sąd dowodów a następnie ich oceny zgodnie z zasadą określoną w art. 7 k.p.k. W ramach tej oceny dowody uznane przez Sąd za wiarygodne stanowią podstawę dokonanych ustaleń faktycznych, zaś te które zostały uznane za pozbawione takiego waloru nie znajdują żadnego odzwierciedlenia w treści tych ustaleń. Zatem błędne ustalenia faktyczne są najczęściej skutkiem dokonania dowolnej (błędnej) oceny określonych dowodów (obraza art. 7 k.p.k.) bądź też pominięcia określonych dowodów przy ich analizie i ocenie (obraza art. 410 k.p.k.) lub też wynikiem innego rodzaju uchybień procesowych związanych z przeprowadzonym postępowaniem dowodowym. W kontekście tego zaznaczyć należy, że zarówno prokurator jak też pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nie wskazali w petitum tych środków zaskarżenia żadnych zarzutów procesowych pomimo tego, że w uzasadnieniu swojej apelacji prokurator stwierdził, że w jego ocenie orzeczenie Sądu wynikało z błędnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i pominięcia w uzasadnieniu wyroku odniesienia się do dowodów wskazujących na winę K. P. i W. P.. Powyższe stwierdzenie skarżącego prokuratora nie znalazło jednak własnego odzwierciedlenia w petitum wniesionej apelacji poprzez postawienie zarzutów obraży art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k.

odnoszących się do przytoczonych stwierdzeń prokuratora. Brak tych zarzutów obraży prawa procesowego wskazujących źródła dokonanych przez Sąd meriti błędnych ustaleń faktycznych jest właśnie tym uchybieniem formalnym obu omawianych apelacji, który nie powinien się przydarzyć profesjonalnym podmiotom takim jak prokurator i adwokat, którzy są autorami przedmiotowych środków zaskarżenia. Podkreślić jednak należy, że mając na uwadze treść art. 434 § 1 k.p.k. i art. 443 k.p.k. zakwestionowanie dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych poprzez zarzut określony w art. 438 pkt 3 k.p.k. umożliwiło Sądowi odwoławczemu wydanie orzeczenia o charakterze kasatoryjnym. Brak bowiem w apelacji wniesionej na niekorzyść zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych uniemożliwia Sądowi odwoławczemu dokonanie oceny treści tych ustaleń z uwagi właśnie na treść art. 434 § 1 pkt 3 k.p.k., który stanowi, że Sąd odwoławczy może orzec na niekorzyść oskarżonego jedynie w razie stwierdzenia uchybień podniesionych w środku odwoławczym. To z kolei pozwala Sądowi I instancji ponownie rozpoznającemu daną sprawę na dokonanie innych niż te zakwestionowane ustaleń faktycznych na niekorzyść oskarżonego zgodnie z treścią art. 443 k.p.k.

Sąd odwoławczy uznał zatem ze wskazanych wyżej powodów, że jest możliwe dokonanie przy ponownym rozpoznaniu przedmiotowej sprawy innych niż te zakwestionowane ustaleń faktycznych dotyczących sprawstwa oskarżonych W. P. i K. P.. Podzielić należy w tym zakresie stanowisko obu podmiotów

skarżących, że dokonane przez Sąd meriti ustalenia faktyczne nie zostały oparte na prawidłowych i logicznych wnioskach wynikających w dokonaniu właściwej i swobodnej oceny zgromadzonych dowodów i wynikających z nich okoliczności. W kontekście tego pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego podnosi racjonalne, logiczne i przekonujące argumenty zawarte w uzasadnieniu swojej apelacji, że skoro G. C. (1) wskazał, że do W. P. oraz K. P. udał się z wekslem in blanco oraz pustą kartką papieru z podpisem E. P. to gdyby nie okazał obu tym oskarżonym tej pustej kartki to skąd G. C. (1) miałby wiedzieć, że ma spisać ugodę skoro nie wiedział czy weksel nadaje się do wypełnienia. Powyższe kwestie mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy nie zostały rozważone przez Sąd meriti w sposób logiczny i właściwy a to z kolei miało wpływ na treść dokonanych ustaleń faktycznych. Sąd odwoławczy mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy podziela w pełni stanowisko pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zawarte na str. 4 – 7 uzasadnienia apelacji, że G. C. (1) nie miał intelektualnych możliwości i nie posiadał odpowiedniej specjalistycznej wiedzy prawniczej aby samodzielnie popełnić zarzucony mu czyn a z pewnością jego prawne zaplecze stanowili oskarżeni K. P. oraz W. P.. Mając zatem na uwadze zgromadzone w sprawie dowody Sąd ponownie rozpoznający niniejszą sprawę powinien poczynić prawidłowe ustalenia faktyczne i w tym zakresie uwzględnić także te logiczne i trafne argumenty, które zostały podniesione w uzasadnieniu omawianej apelacji pełnomocnika

oskarżyciela posiłkowego jak też w apelacji prokuratora.

Natomiast całkowicie chybione i bezpodstawne są zarzuty zawarte w apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego G. C. (1). Zaznaczyć należy, że w zarzucie z pkt 1 wymieniono jako rzekomo naruszone art. 2 § 2 k.p.k. i art. 4 k.p.k. czyli przepisy, które określają ogólne reguły postępowania karnego i które jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego nie mogą stanowić samodzielnej podstawy zarówno zarzutu apelacyjnego jak też kasacyjnego. Zdaniem Sądu odwoławczego Sąd meriti w żaden sposób tych reguł postępowania nie naruszył. W zakresie rzekomej obrazy art. 5 k.p.k. to stwierdzić należy, że skarżący nie wskazał nawet konkretnej jednostki redakcyjnej tego przepisu i zawartej w niej określonej zasady domniemania niewinności czy też in dubio pro reo. Obrońca oskarżonego zarówno w treści tego zarzutu jak też w jego uzasadnieniu nie wskazał, która z tych reguł i w jaki sposób została naruszona, co czyni taki zarzut oczywiście bezzasadnym. Zaznaczyć zaś należy, że w przedmiotowej sprawie w ogóle nie ma zastosowania zasada in dubio pro reo gdyż Sąd meriti dysponował dowodami pozwalającymi na dokonanie stanowczych ustaleń faktycznych.

W zakresie zaś rzekomej obrazy art. 7 k.p.k. skarżący wymienił jako rzekomo błędnie ocenione zeznania świadków, wyjaśnienia oskarżonego i dokumenty ale uczynił to w sposób bardzo ogólny a co najistotniejsze nie wskazał w czym konkretnie, w odniesieniu do poszczególnych dowodów, przejawia się ta rzekoma

dowolność w ich ocenie, co również czyni przedmiotowy zarzut całkowicie bezpodstawnym. Nie wykazano bowiem żeby dokonana przez Sąd Okręgowy ocena dowodów zawierała błędy natury faktycznej lub logicznej, że nie respektuje zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego a zatem brak jest podstaw aby tę ocenę podważyć.

Trafne są również dokonane przez Sąd meriti ustalenia faktyczne i mają one pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Tym samym postawiony w pkt 2 petitum apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych należy uznać za całkowicie bezpodstawny.

Skarżący z ostrożności procesowej zarzucił także rażąco surowość orzeczonej kary ale w treści zarzutu nie wskazał w tym zakresie żadnych okoliczności. Natomiast w końcowej części uzasadnienia apelacji podniósł kwestię uprzedniej karalności oskarżonego oraz, że zostały pominięte okoliczności osobiste i rodzinne G. C. (1) jak również, że nie uwzględniono faktu, iż oskarżony radził się prawników.

W ocenie Sądu odwoławczego orzeczona wobec oskarżonego kara 3 lat pozbawienia wolności wbrew twierdzeniom autora apelacji nie nosi cech rażącej surowości. Z końcowej części pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika, że trafnie przyjęto, iż czyn przypisany oskarżonemu cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości oraz wskazano na istotne okoliczności obciążające, które powinny zostać odzwierciedlone w wymiarze orzeczonej kary. Nie można zatem uznać, że orzeczona wobec

<p>oskarżonego kara 3 lat pozbawienia wolności jest karą nadmiernie surową w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Dlatego też brak jest podstaw do zmiany wyroku w omawianym zakresie.</p>	
<p>Wnioski</p>	
<p><u>Apelacja obrońcy oskarżonego G. C. (1):</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego w całości; - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary, wolnościowej. - o uzupełnienie materiału dowodowego poprzez dopuszczenie dowodów z załączonych do apelacji dokumentów na okoliczność sytuacji rodzinnej, osobistej i majątkowej oskarżonego G. C. (1). <p><u>Apelacja prokuratora:</u></p> <p>a) o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie w zakresie punktów III i IV zaskarżonego wyroku, tj. w zakresie dotyczącym uniewinnienia K. P. i W. P.;</p> <p>b) o zmianę wyroku Sądu I instancji w zakresie pkt I zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie, że G. C. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz wyeliminowanie z opisu czynu, za który został skazany G. C. (1) stwierdzenia, że zataił przed K. P. i W. P. fakt nieistnienia wierzytelności E. P. oraz okoliczności sporządzenia ugody.</p>	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p><u>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - w zakresie punktu I o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie, że G. C. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z K. P. oraz W. P. - w zakresie punktu III i IV przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie. 		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na trafność zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych oraz treść art. 454 § 1 k.p.k. uwzględnić należało wniosek prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Natomiast bezpodstawność zarzutów zawartych w apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego G. C. (1) przy jednoczesnej trafności rozstrzygnięcia Sądu meriti odnośnie oceny dowodów, ustalenia, że oskarżony popełnił zarzucony mu czyn, jego kwalifikacji prawnej oraz wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej za ten czyn, skutkowałą brakiem podstaw do uwzględnienia wniosków końcowych zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego G. C..</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia</p>	

i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.3 <u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>pkt II, V – X wyroku Sądu Okręgowego</i>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
Rozstrzygnięcie Sądu meriti w tym zakresie jest w pełni trafne i prawidłowe. Brak jest zatem podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie innym niż pkt I odnośnie przyjęcia, że oskarżony przedmiotowego czynu dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany
Rozstrzygnięcie zawarte w pkt I wyroku odnośnie oskarżonego G. C. (1) poprzez przyjęcie, że oskarżony przedmiotowego czynu dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.	
Zwiążle o powodach zmiany.	
Uwzględnienie apelacji wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w zakresie zawartego w nich zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oskarżonego G. C. (1) poprzez przyjęcie,	

że czynu opisanego w pkt I dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia

art. 439 k.p.k.

Zwiążle o powodach uchylecia.

Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiążle o powodach uchylecia.

Uwzględnienie zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych zawartych w apelacjach wniesionych przez prokuratora i oskarżyciela posiłkowego dało podstawę do przyjęcia, że czynu określonego w pkt I oskarżony G. C. (1) nie mógł dokonać sam oraz nie miał w tym zakresie odpowiedniej wiedzy prawniczej. W ocenie Sądu odwoławczego zaszła zatem konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w wyniku czego istnieje realna możliwość dokonania przez Sąd meriti prawidłowych ustaleń faktycznych w ramach których Sąd ten może dojść do wniosku, że osobami, które działały wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym G. C. (1) są oskarżeni W. P. i K. P., którzy zostali uniewinnieni od popełnienia zarzucanego im czynu. Z uwagi zaś na regułę in peius zawartą w art. 454 § 1 k.p.k. Sąd odwoławczy nie ma możliwości zmiany wyroku uniewinniającego

czy też umarzającego postępowanie a skoro tak to nie może także dokonywać bardziej szczegółowych i konkretnych rozważań odnośnie sprawstwa tych uniewinnionych oskarżonych w zakresie zarzucanego im czynu. Nie może tego uczynić także z powodu poszanowania samodzielności jurysdykcyjnej Sądu I instancji ponownie rozpoznającego niniejszą sprawę w zakresie sposobu oceny zgromadzonych w sprawie dowodów i wyciągnięcia z tej oceny odpowiednich wniosków decydujących o treści dokonanych ustaleń faktycznych. Sąd Apelacyjny orzekający w przedmiotowej sprawie prezentuje bowiem stanowisko, że zapatrywania prawne i wskazania Sądu odwoławczego co do dalszego postępowania, które w świetle treści art. 442 § 3 k.p.k. są wiążące dla Sądu, któremu sprawę przekazano do ponownego rozpoznania nie mogą dotyczyć sposobu oceny poszczególnych dowodów zgromadzonych w sprawie w zakresie ich wiarygodności czy też jej braku. W konsekwencji tego Sąd odwoławczy uchylając zaskarżony wyrok na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi meriti nie ma również uprawnień w ramach art. 442 § 3 k.p.k. do swoistego nakazania temu Sądowi poczynienia ustaleń faktycznych o określonej treści. Jest bowiem oczywiste, że ustalenia faktyczne są rezultatem dokonanej wcześniej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów i są czynione w oparciu o te dowody, które zostały obdarzone walorem wiarygodności. W ramach samodzielności orzeczniczej Sądu meriti kwestia oceny dowodów jest podstawową prerogatywą tego Sądu i sposób oceny materiału

dowodowego nie może być narzucony przez Sąd odwoławczy.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Przy ponownym rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy powinien na nowo przeprowadzić postępowanie dowodowe i z dowodów tych, które powinny być przeanalizowane i ocenione z uwzględnieniem ich wzajemnego powiązania Sąd powinien wysnuć trafne, logiczne wnioski i poczynić w oparciu o dowody uznane za wiarygodne i wynikające z nich wnioski prawidłowe ustalenia faktyczne dotyczące zachowania i roli oskarżonych W. P. i K. P.		

<p>przy popełnieniu czynu opisanego w pkt I zaskarżonego wyroku. W omawianym zakresie Sąd meriti powinien mieć na uwadze także argumenty podniesione w uzasadnieniach apelacji prokuratora i oskarżyciela posiłkowego odnośnie braku możliwości popełnienia przypisanego oskarżonemu G. C. (1) czynu samodzielnie bez udziału innych osób mających konkretną wiedzę chociażby odnośnie wypełnienia weksla, spisania ugody i zabezpieczenia wekslowego. Pozwoli to Sądowi I instancji na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych, co do których treści Sąd ten będzie miał całkowite przekonanie w kwestii winy, czy też jej braku, obu oskarżonych.</p>		
<p><u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u></p>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
<p>6. Koszty Procesu</p>		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
G. C. (1)	Pkt IV	W oparciu o treść art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w części na niego przypadającej.

<p>7. PODPIS</p>
<p>Jerzy Leder</p>

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego G. C. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w zakresie pkt I, II, V, VIII, IX i X wyroku		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt I, III i IV wyroku		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3 <u>zaskarżenia</u>	Granice
---	----------------

Wpisać kolejny numer załącznika 3			
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt III i IV wyroku		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana